

Kaka pa je lahko ta izguba, izpoznamo iz računa, ki nam pové, kaj je ona tako poprek vredna, če se nje korist včeni.

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 13. junija pri sv. Andražu v slov. gor., v Kozjem, v Ločah, v Št. Janžu pri Slov. Gradu, v Rušah, v Novi cerkvi, v Brežicah, v Rogatu, v Žalcu, na Tinskem in na Valcu ob Dravi. Dne 15. junija pri sv. Barbari na Pohorju, v Celju, v Kostivnici, v Lembahu, na Planini, v Mozirju in pri sv. Vidu pri Ptuj. Dne 16. junija v Loki pri Zidanem mostu.

Dopisi.

Od sv. Ane v Slov. goricah. (Lurška mati božja.) Zaželeno — izpolnjeno V našo prelubo faro smo dobili prekrasno podobo Lurške matere Božje. Blagi kmet Ivan Rokavec v Šicah je postavil lično kapelico in jo posvetil Mariji Lurški. Dne 27. maja so jo pripeljali od domačega umetnika g. Lav. Perko-ta, gromenje topičev in glas zvona s kapele je naznanjalo prihod in pred kapelo je pričakovalo obilno ljudi Marijo, a ko so jo zagledali, ni ostalo nobeno oko suho, v dokaz, kakó jim je ljuba ta premila podoba. Podoba je blizo seženj velika. Po vsaki strani je prelep angelček, noseč jeden napis: „Moli za grešnike!“ a drugi: „Pokoro, pokoro, pokoro!“ Nad uhom je napis: „Pozdravljamo te prav srčno, kapelica, ter v tebi častimo Lurško gospó!“ Umetnik si seveda zasluži od strani Slovencev občno priznanje, ker mnogi sodijo, da še bo prekosil druge svoje sovrstnike. Zares, lepše bi je ne mogel izrezljati francoski kipar. Zatorej bi svetoval vsem Slovencem, kateri rabijo česa v tej stroki, naj se z zaupanjem in ljubeznijo oklepajo našega domačina, ker dela celo po ceni; ako se bo vsestransko podpiral, bo vsako njegovo delo krasneje izpeljano. Ni lepo za narod, ako se obrača n. pr. na Tirolsko h kiparjem, doma pa ima za gotovo boljšega umetnika, katerega je potreba po dolžnosti podpirati. Radi tega naj bo kipar g. L. P. pri sv. Trojici v Slov. goricah toplo priporočen. Na binkoštno nedeljo zvečer je pa gromenje 40 topičev naznanjalo vesel prihodnji dan za hišo R. občino Š. in celo faro. Bil je hvala Bogu lep čas, za kar smo vedno prosili. Drugi dan popoldne se je pa vila dolga procesija iz farne cerkve sv. Ane doli k lični kapelici, kjer je že pričakovalo mnogo ljudi, vseh računim okolo 2500. Pri lepo okinčane kapeli, okrašeni s slov. trobojnicami stal je slavolok z napisoma: „Lurška mati božja, prosi za nas!“ in: „Bodi česčena nebeška gospá!“ Kapelico so blagoslovili domači g. župnik dr. A. Suhač. Po tem pa so g. kaplan M. Jurkovič imeli slovesno pridigo o Lurdu in začetku Lurške

matere božje. Solze so igrale v očeh ljudstvu pri tem govoru. Pridige mi ni treba razglašati, ker je bralcem „Slov. Gosp.“ Lurd in tamošnja zgodovina predobro znana. Konečno so pridigar naglašali, kako se naj veseli poštena R. hiša, občina Š. in cela fara Anovska tega vselega dneva, ko je prišla Lurška mati božja v našo sredino. Prosili so Marijo Lurško posebno za mladino in povprek za vse stanovce milosti iz nebes. Pridiga ostane vsem faranom sv. Ane zares v vednem spominu. V pričo je bilo tudi več tujih ljudi. Po pridigi smo izmolili lavretanske litanije v novo posvečenej kapeli, v čast nebeški kraljici Šmarnični in Lurški materi božji. Potem smo pri mizi g. Rokavca rekli še marsikatero besedo, in mej petjem pobožnih, a tudi zares narodnih pesmi minul je hitro čas. Vrlemu kmetu pa prisrčna zahvala za ves trud. To je sklep letošnjih Šmarnic pri sv. Ani. Ne bo dolgo in poročali bomo zopet jednako — veselje! V.

Iz Brežic. (Raznoterosti.) Dne 3. t. m. so našli ljudje kraj Save mrtvo že obtolčeno in razjedeno človeško truplo. V žepu najdena dopisnica se je glasila na ime: A. Koceli, učitelj v Zidanem mostu. Žepna ura je kazala 12. Ponesrežil je imenovan v noči 16. maja, pa se mu ni zmešalo, kakor je bilo brati. Vračajoč se iz Rateč domu, skočil je iz broda, misleč, da je že pri obrežju, v vodo ter utonil. Pokopan je bil 4. t. m. Pogreba se je vdeležilo naše učiteljstvo in položilo rajnemu venec na grob. — Včeraj 5. t. m. ob 3. uri 20 min. smo čutili precej močan 5 sek. trajajoči potres. — Topničarji, ki delajo na Krškem polju priprave za novo strelišče, so prišli v nedeljo v naš kraj pogledat in se razvedrit. Nameravajo večkrat priti, ako jih bodo na brodu bolj prijazno sprejeli, kot prvokrat, ko se je brezobzirno in robato tudi od njih brodnina tirjala, češ: Plačaj pa greš!

Iz Kotmare vasi pri Celovcu. (Slovenec nekaj.) Knjižica „Slovenci v zlati Pragi in na slavnem Velegradu“, ki sta jo priporočala „Mir“ in „Slov. Gosp.“, našla je pot tudi v naše kraje. V tej knjižici pisatelj prav mično opisuje: povod tega potovanja Slovencev v omenjene kraje, mesta, ki so jih potoma videli, n. pr. Dunaj, Brno, potem navdušeni iskreni sprejem od strani Čehov, bivanje v Pragi in Velegradu, pri grobu sv. Metoda. Koncema tudi govori, kako imajo Slovenci zanaprej častiti sv. brata. Med drugim svetuje, naj se zanetijo na predvečer gosdú sv. Cirila in Metoda po gorah kresovi na čast apostolov slovanskih. Pri nas jih bomo napravili, naj poskusijo tudi drugod. Dajmo tudi mi Koroški Slovenci, da opominjanje budečega rodoljuba ne bo „glas upijočega v puščavi“. Posebno marljivo pa podpirajmo šolsko družbo sv. Cirila

in Metoda. Vsak, kdor le količkaj premore, naj bo družnik ali vsaj podpornik. Nikdar ne zanemarjajmo te družbe, ki je najtrdnjši jez proti nasilju brezvernega nemškega „šulvereina“ in najboljši pripomoček za ohranjenje mile naše slovenščine. — Vas pa, dragi nam bratje na Štajarskem in po vsem Slovenskem, prosimo, podpirajte nas tudi zanaprej, kakor nas izpodbujate z lepimi izgledi doslej, da nam bo prej ko slej mogoče, združeni z brati Slovenci vstopiti v šotor „Slovenije“, da enoglasno zakličemo: „Živi živi, duh slovenski, bodi živ na veke!“

Iz Ptuja. (Volitve v okrajni zastop.) Dne 8. julija t. l. ima tedaj voliti skupina veleposestnikov, ki šteje blizu 300 volilcev, dne 13. julija bode pa volitev za skupino občin. Ta volitev je zavoljo tega imenitna, ker poteče letos okrajnemu šolskemu svetu poslovna doba in bode novi okrajni zastop volil zastopnike v okrajni šolski svet za dobo šestih let. Naš okrajni šolski svet postopal je strogo pri nastavljenju učiteljev, branil se je vzprejeti zahteve deželnega šolskega sveta v Gradcu, gledé nemščine po narodnih šolah; učiteljice, ki prihajajo iz Gradca, ni hotel nastavljati, in zaradi tega mu Graška gospoda deželnega šolskega sveta in odbora ni prijazna, marveč iskreno želi, naj dobodo nemškutarji večino, ter potem to skvarijo, kar je narodna večina v dobi šestih let storila za narodno šolstvo. Borba bode torej do volitve in v dan volitve ostra in narodna stranka bode imela polne roke dela, ker se nahaja med slovenskimi kmeti še vedno nekaj taci, ki se nečejo nikomur zameriti ter ubogajo rajši nemškutarje, kakor domačine in se v slabi družbi nemškutarjev kaj dobro počutijo. Ako vsak narodnjak izpolni svojo domovinsko dolžnost, bode pa vse eno zmaga v skupini občin in velikega posestva narodne stranke. V to pomozi Bog!

Iz Ptujkega okraja. Pred nekaj leti bil je na Črni gori za obč. predstojnika izvoljen Fr. Žunkovič v Selcah. Bil je dober in si je veliko prizadeval za blagor občine, toda kar je že navada skoraj, da povsod, iz prvega je dosti hvale, nazadnjič pa graje in obrekovanja na cente. Tudi Žunkoviču se je taka godila. Po celem okraju se je bilo razupilo, da je občino goljufal in da ji je 1200 fl. dolžen. Tožilo se je in preiskovalo več let, zadnjič je tudi slavni deželni odbor vzel celo stvar v preiskavo. Vsi računi so se na tenko pregledali in pokazalo se je, da je še le občina Žunkoviču, če se ne motim, nekaj stotakov dolžna, ne pa on njej — velik razloček.

Od sv. Kristofa pri Laškem trgu. (Vesele novice.) Uni petek so bile občinske volitve. Že po zimi je g. nadučitelj pri sv. Jerti začel delati in agitirati za svoje kandidate, zadnje dni je letal od hiše do hiše in

celo, kakor se govori, je po šolskih otrokih volilne listke gospodarjem na dom pošiljal. Bil si je svest svoje zmage, kajti tudi do zdaj je bil vedno voljen in celo občinski svetovalec. Toda kako strahovito se je ukanil! V tretjem razredu je dobil 7 glasov, v drugem enega, v prvem nobenega in ta je hotel biti župan? Zdelo se je človeku, kakor da gosp. učitelj na trnji sedi, ker je bil v komisijon sedel in vedno le druga imena pisati moral, redko pa svojega. Disciplina je bila izvrstna, kajti vedno so se samo enaka imena naših narodno-konservativnih kandidatov klicala. „Vala vam, vrli volilci! Iz župnije sv. Marjete g. Šeligo le enega glasa ni dobil. Ko so zjutraj volilci kar v trumah po cesti dohajali, sukalo se je vse govorjenje okrog Šeligota, in vsi so povdarjali, le tega ne voliti in ne njegovih privržencev! Zdaj je zopet ena največjih občin na Štajarskem v naših rokah.“

Iz Ptuja. Za Rajčev nagrobni spomenik darovali so dalje sledeči rodoljubi: Znani narodnjak Vekoslav Vakaj od sv. Ane na Goriskem nabral je med narodnjaki v Slov. gor. 22 fl. 5 kr. in je imena gg. dariteljev uže naznanil. Dalje poslal nam je g. Vakaj od sledečih gg. milodare: Č. g. Fr. Pintarič, okr. dekan v Radgoni 1 fl., č. g. Franc Jančar, duhovnik v pokoju 2 fl., g. J. Elbel iz Štajngrove 10 kr., Fr. Horvat, posestnik iz Ihove 7 kr., Fr. Fekonja, posestnik iz Trotkove 10 kr., č. g. Jože Golinar, župnik iz Marije snežne 50 kr., g. Jože Plešič 1 fl., farni urad pri sv. Trojici v Slov. gor. 50 kr. Dalje poslal nam je g. Stanko Pirnat, beležniški kandidat iz Brežic od sledečih gg.: bl. g. dr. Franc Firbas-a, c. kr. notarja v Brežicah 10 fl., blag. g. dra. Guidona Srebreča, odvetnika v Brežicah 5 fl., g. Jos. Setinca, odvet. kandidata v Brežicah 1 fl., g. A. Orožen-a, c. kr. davk. pristava v Brežicah 50 kr., č. g. M. Stoklasa, dekana in župnika v Brežicah 1 fl., g. Jos. Slivca, c. kr. davkarja v Brežicah 1 fl., g. Andr. Levak-a, trgovca v Brežicah 50 kr., g. Iv. Munda, c. k. živinozdravnik v Brežicah 1 fl. Daroval je dalje: č. g. Janez Antolič, župnik na Črni gori 2 fl., č. g. Ant. Pajmon, župnik v Novi štifti, 1 fl. Vkup 28 fl. 97 kr. Srčna hvala vsem gg. dariteljem in posebno onima gospodom, ki sta pri nabiranju se tako častno trudila!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na Dunaju je bilo dne 4. in 5. junija veliko trušča, kajti imeli so „cvetlični corso“, to je kaci 12 do 15 sto voz polnih cvetlic je drdralo po mestu, z njih pa so mlade ženske metale cvetlice na gledalce. Trezni kmet sodi lahko to za otročje veselje, vendar pa ni tako. Kdor biva v mestu, tolikem, ka-